Lyssna

Bestemor besöker Alva

Tänk – för lite över ett år sedan kom det en liten, liten flicka till världen och hennes mamma var vårt förste barnbarn Johanna och hennes pappa var fina Mattias. Ett underverk, ja, så kände vi när lille Alva föddes, vårt första barnbarnsbarn.

Text: Marie Hav Lundkvist
Foto: Privat

Att vår dotter Charlotte var blivit mormor och Sven-Erik och jag blivit ”gammelmormor” och ”gammelmorfar” kom vi på ganska snabbt. Gulp, det lät sååå gammalt. Men vi tackar Johanna av hela vårt hjärta för att hon tog ett snabbt beslut att vi skulle kallas Bestemor och Bestefar för alla generationer. Plötsligt kände vi oss unga igen och inte som två gråhåriga gamlingar.

Tiden går ju så fort och lille Alva började krypa och resa sig i spjälsängen och så kom dom staplande första stegen med ett tryggt stöd av sin mammas eller pappas hand. Precis dagarna innan vi hade planerat att besöka Alva så hade hon börjat att gå några steg helt själv. Alltid ett ”mirakel” för alla runt omkring när dom försa stegen tas.

Vi kom oss till den mysiga staden Alingsås, där Alva bor, en av de mest snöiga dagarna denna vinter. Men har man planerat att besöka Alva så trotsar man vädret och ser till att man kommer fram. Planen var att börja med att besöka djuren i Nolhaga Lantgård där det finns får, getter, kaniner, grisar, ankor och höns, men djuren ville nog inte leka med oss i detta snöovädret så vi ändrade planerna och möttes vid leksaksaffären i köpcentret i stället.

Jag tror nog att dom stora ytorna i ett köpcentrum med massor av människor och några hundar var en härlig ersättning denna dag. Vi mötte Alva gående med sin hand gott fast i sin Mormors hand. Hon vinkade och hälsade på alla som kom förbi och stannande vid en hund som låg och vilade vid en bänk. Hon släppte sin Mormors hand och gick själv med en vickande rumpa och charmade absolut alla omkring sig.

Jag rullade fram till henne och som vanligt var min el-rullstol mycket intressant. Hon fick sitta i mitt knä och så var det full fart framåt och alla knappar på min rullstolsdisplay testades. Oj vad snabbt dessa små lär sig teknik nu för tiden. Min ipad som jag har på min rullstol blev en highlight när Babblarna, Alvas favoriter, kom upp på skärmen.

Första stopp var leksaksavdelningen i köpcentret. En liten rullande shoppingkorg blev Alvas plats in till dom spännande leksakerna och så var det bara att testa allt som fanns i hennes höjd på hyllorna. Jag trodde nog att hennes korg skulle bli full av leksaker, men nej, hon var noga med att välja det som hon tyckte var spännande. Leksaksbilnycklar och en bil var toppen. Ja, till och med ett brum-brum kom när hon plockade ner bilen. Hm… allt med bilar var poppis. Jag fick ett leende på läpparna.

Nu var det dags att rulla till kassan där Alva själv skulle betala sina utvalda leksaker. Det blev leksaksbilnyckeln och en hammare som låter. Hon valde hammaren i stället för bilen, hm… en framtida snickare eller bilmekaniker kanske?

Hon fick mitt betalkort och gjorde sitt första egna köp med god hjälp av mamma Johanna. Hon lärde sig att Blippa och så kom kvittot upp. Det var höjdpunkten så pappa fick ta leksakerna för kvittot var allt för spännande.

Nästa stopp var hemma hos Alva och med lite puttande av starka killar kom jag mig genom snödrivorna utanför deras hus. Vi är ju en musikerfamilj så det finns alltid ett eller två instrument i våra familjers hem. Här hos Alva var det både el-piano och gitarr. Johanna är mycket duktig att spela piano och det har blivit mycket musik genom åren tillsammans. Så en stund i Bestefars knä vid pianot var en självklarhet. Vi tror nog att musikgenen har ärvts vidare också i nästa led för när det kommer musik hänger Alva med helt naturligt.

Johanna hade köpt en saccosäck dagen till ära så jag kunde komma ner i Alvas höjd för att leka med henne. Jag fick hjälp att komma mig i säcken och där hade jag det jättefint.

Jag tror det är viktigt att nästa generation kan få möjlighet att uppleva Bestemor som mer än bara en rullande Bestemor. Detta blir den första generationen som inte har sett mig gå, springa eller vara fysiskt aktiv. Något som jag har tänkt mycket på. Jag är ju en mycket aktiv person, men är nu mycket begränsad genom att ha den sjukdom jag har. Så jag är glad för att familjen omkring mig gör det möjligt för mig att ta del av dagar som detta och hittar lösningar.

Det blev musik, läsa böcker, leka med färggranna klossar och inte minst Alvas favoriter Babblarna. När jag låg i saccosäcken så satte hon sig i min rullstol och hon lärde sig alla knapparna på en gång. Denna generation kan all teknik så snabbt så man känner sig nästan mindre kunnig än en 1-årig flicka, hm…

Vilken härlig dag vi fick även om vi missade djuren i Nolhaga. En upplevelserik innedag när snöovädret gjorde naturen vit och vacker. Jag fick lära mig allt om Babblarna, fick uppleva en av hennes första dagar där hon kunde gå själv, höra ett av hennes första ord, brum-brum, och leka och busa med härliga Alva. Ja, och inte minst att 4-generationer kvinnor kunde mötas. Jag ser verkligen fram emot framtidens upplevelser med glädje.

Vid pennan
Marie Hav Lundkvist

Vill du ha koll på nya artiklar? Prenumerera på VIVIDAfeeden här!

Prenumerera Avsluta prenumeration

Din e-postadress

Dela: